

تغذیه درختان پسته

آفات و بیماری های شایع

پسیل

پسیل مهمترین آفت درختان پسته در کشور است. گیاه در دور رشد و پر شدن مغز پسته، که مصادف با اواخر خرداد تا اواخر مرداد است، حساسیت بیشتری نسبت به آفت دارد. پسیل از شیره پرورده درختان تغذیه می کند. خسارت پسیل با ترشح عسلک یا شکرک همراه است. یکی از خسارات پسیل تشکیل ناقص مغز و گاهی پوکی کامل در دانه است. علائم اولیه ایجاد شکرک در سطح برگ و زردی، خشک شدن و پیچیدگی برگ ها و برگریزی پیش از موعد است.

کنترل: شخم زمستانه و انهدام برگ های ریخته شده خسارت آفت را در فصل بعد کاهش می دهد. استفاده از کارت زرد چسبنده، استفاده از سموم شیمیایی مانند کنسالت، انودیور و موونتو در زمان طغیان آفت، همچنین صابون های سمپاشی یا مواد ظرفشویی می توانند همراه با سموم یا به تنهایی در کنترل آفت استفاده شوند.

پروانه چوبخوار پسته

یکی دیگر از آفات جدی پسته است در اوا به خوشه و میوه خسارت وارد می کند و دوم موجب ضعف شاخه ها می گردد. لاروهای آفت وارد محور خوشه شده و با تغذیه از قسمت مرکزی محور ارتباط ارتباط خوشه را با درخت قطع کرده و باعث خشک شده میوه ها می گردد. لارو های می توانند مستقیماً وارد آوندهای چوبی شوند و در داخل چوب های جوان، مغز شاخه را نابود کرده و رشد را متوقف می کنند و شاخه کوتاه و لاغر می ماند و گلدهی در سال بعد را مختل می کنند.

جهت کنترل آفت باید با تله های فرمونی زمان اوج جمعیت پروانه ها تعیین و با سم لاروین به نسبت ۱،۵ تا ۲ در هزار آفت کنترل گردد. سم لاروین باعث افزایش جمعیت پسیل می گردد و باید با احتیاط مصرف گردد.

گیاه پسته نیز مانند سایر گیاهان برای رشد و تولید مطلوب به عناصر غذایی مختلف کم مصرف و مصرف احتیاج دارد. این عناصر علاوه بر تامین رشد گیاهی، روی مقاومت درخت به خشکی، شوری، آفات و بیماریها و خواص کیفی و کمی میوه اثر دارد و همچنین روی عکس العمل گیاه به نوسانات دمایی و عوامل محیطی مختلف و باردهی آن در دراز مدت تاثیر می گذارد. بنابراین برای نیل به حداکثر عملکرد و بالا بردن کمیت و کیفیت محصول لازم است تا میزان دقیق عناصر مورد نیاز تعیین گردد.

مرحله رشدی	عناصر مورد نیاز	دز مصرفی Kg/ha	منبع کودی
خواب زمستانه	۱- کود دامی ۲. فسفر ۳. پتاسیم ۴. روی ۵. آهن ۶. منگنز ۷. مس	۱- ۲۵ الی ۳۰ تن ۲- ۱۵۰ الی ۲۵۰ ۳- ۳۰۰ الی ۵۰۰ ۴- ۲۵ الی ۵۰ ۵- ۱۵۰ الی ۱۰۰ ۶- ۲۰ الی ۳۰ ۷- ۱۵ الی ۲۰	۱- کود گاوی ۲- سوپرفسفات تریپل ۳- سولفات پتاسیم ۴- سولفات روی ۵- سولفات آهن ۶- سولفات منگنز ۷- سولفات مس
تورم جوانه ها	بر، روی و ازت	۱،۵ لیتر در هزار (محلول پاشی)	فروت ست
پرشدن مغز	پتاس و اسیدهیومیک	۵ الی ۱۰	سولوپتاس (کودآبیاری)
بعداز برداشت محصول	ازت، روی، اسیدبوریك	۱،۵ لیتر در هزار (محلول پاشی)	فروت ست

علاوه بر موارد فوق، مابین مرحله تورم جوانه ها و مغز پرشدن پسته چند نوع کود دیگر اعم از کلسیم در اردیبهشت، میکرو در خرداد و کلسیم در مرداد به منظور جلوگیری از آفتاب سوختگی نیز در برنامه تغذیه باغات معمول است. واضح است که بسته به شرایط خاک برنامه تغذیه متفاوت است و این برنامه به صورت عمومی پیشنهاد می شود.

پسته

واحد ترویج شرکت کشاورزی باران

پسته از جمله مهمترین محصولات باغی در ایران است. سطح زیر کشت باغات پسته استان خراسان شمالی براساس آمارنامه وزارت جهاد کشاورزی در سال ۱۳۹۷ معادل ۳۴۲۰ هکتار است.

مهمترین ارقام پسته در ایران ارقام اکبری، کله قوچی، احمدآقایی، اوحدی، بادامی زرد، ممتاز، خنجری دامغان، شاهپسند، نوق و قزوینی می باشند که از این بین کله قوچی، ممتاز و نوق ارقام زود گل، احمدآقایی، اوحدی، بادامی زرد ارقام متوسط گل و اکبری، شاهپسند و خنجری دامغان ارقام دیرگل هستند.

با توجه به اهمیت اقتصادی و صادراتی پسته (رتبه اول صادرات غیر نفتی) که از محصولات درآمدزای کشور محسوب می شود، افزایش تولید پایدار این محصول، با اولویت حفظ محیط زیست، بیش از پیش احساس می شود. یکی از بنیادی ترین راهکارهای فنی، توجه به توصیه های علمی در مدیریت باغات پسته است.

تهران، خیابان فاطمی، پلاک ۲۲۹، طبقه سوم

۰۲۱ ۶۶۵۱ ۷۱۳۳ - ۰۲۱ ۶۶۵۰ ۲۱۳۸

خراسان شمالی، بجنورد، میدان کارگر، ابتدای خیابان امام خمینی غربی، پلاک ۵۴

۰۹۱۹۹۵۰۷۱۱۶ - ۰۹۱۹۹۵۰۷۱۱۹

www.BaranCorp.ir

@BaranAgriCo

سرخشکیدگی درختان پسته

یکی از بیماری های مهم پسته بخصوص در ارقام کله قوچی و فندقی است که به تدریج سبب شانکر یا نکروزه یا سیاه شدگی هایی در تنه و شاخه های اصلی و فرعی می شود. اگر درخت از نظر تغذیه در شرایط مناسبی نباشد به این بیماری حساس تر می شود و خصوصا تنه درخت در برخورد با آفتاب شدید ابتدا قرمز و سپس با حمله قارچ ها به رنگ سیاه در می آید. عوامل قارچی متفاوتی می توانند موجب این بیماری شوند که از مهمترین آنها می توان به *Paecilomyces variotii* و *Nattrassia mangiferae* اشاره کرد.

کنترل: هرس شاخه های آلوده، آبیاری مناسب، تغذیه و کوددهی مناسب و کنترل آفات چون شپشک و سوسک های چوبخوار در کاهش این بیماری موثر هستند. استفاده از قارچکش اکسی کلرور مس به نسبت ۱،۵ در هزار بعد از هرس و استفاده از مخلوط بردو در کنترل بیماری می تواند مفید باشند.

ازدیاد درختان پسته

بذر: در این روش از ارقام مناسب بذور سالم و یکنواخت تهیه شده و پس از ضدعفونی کردن در قارچ کش های مناسب، در شرایط مساعد کشت می شود.

پیوند زدن: از متداولترین روش های ازدیاد است که در اواخر اردیبهشت تا اواخر خرداد انجام می شود.

خوابانیدن: در این روش شاخه های ساده را در شیارهایی خوابانیده که پس از گذشت یک تا دو دوره فصل رشد، این شاخه ها ریشه دار شده و در صورت جدا شدن از درخت مادر به عنوان نهال مستقل عمل می کنند.

قلمه زدن: ریشه زایی در قلمه های تهیه شده از ساقه های پسته به سختی انجام می گیرد ولی با استفاده از هورمون های رشد می توان ریشه زایی را در آنها تشدید نمود.

دور آبیاری درختان پسته

انتخاب دور آبیاری به عواملی نظیر بافت خاک، میزان تبخیر و تعرق، شوری آب و خاک، روش آبیاری، سن درخت و میزان آب در دسترس بستگی دارد.

در دوران نهالی (سال اول و دوم کشت) و در روش غرقابی با دور آبیاری ۷ روز انجام می گیرد. از سال سوم تا حدود ۹ سالگی که شروع محصول دهی اقتصادی بوده و درخت بارور محسوب می شود، دور آبیاری بین ۲۵ تا ۳۵ روز بسته به نوع خاک است. در آبیاری قطره ای نهال ها ابتدا یکروز در میان آبیاری می شوند، از سال دوم دور آبیاری به تدریج به ۷ روز افزایش یافته و تا ۳ سالگی ادامه می یابد. از سال چهارم به بعد دور آبیاری به ۱۰ تا ۱۵ روز یکبار بسته به نوع خاک رسیده و به همین صورت برای درخت بالغ ادامه می یابد.

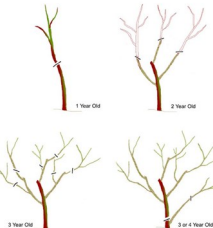
فاصله کاشت

در باغات پسته جهت جلوگیری از مشکلات داشت و برداشت و کفایت تعداد درخت در هکتار فاصله بین ردیف ها را ۶-۷ متر و روی ردیف ها را ۳-۴ متر در نظر می گیرند. چون دوره نونهالی در پسته طولانی است، می توان جهت تامین بخشی از هزینه های تولید و بهبود وضع خاک، محصولات زراعی و باغی نظیر گندم، جو، چغندر، زعفران، انگور، بادام، انار و زردآلو در بین درختان پسته کشت کرد.

هرس درختان پسته

با توجه به سن درخت به دو شکل هرس فرم دهی و هرس باردهی انجام می شود. هدف از هرس فرم دهی ایجاد اسکلت محکم، شکل مناسب و تحریک رشد شاخه های مناسب برای ایجاد تاج متراکم و افزایش رشد شاخه های باقیمانده است. هرس باردهی در دوره خواب زمستانه روی درخت بارده و به منظور قطع قسمتی یا تمام شاخه درخت به منظور هدایت رشد و باروری گیاه انجام می شود.

هرس باردهی به دو روش انجام می شود: ۱. هرس سربرداری، که قسمتی از سر تا انتهای فوقانی شاخه یا سرشاخه قطع می شود. در این هرس حداقل یک جوانه رویشی در بالای جوانه گل مهم است. این هرس باعث جلوگیری از رشد رویشی بیشتر و ثمردهی بالا در سال بعد می شود.

۲. هرس تنک شاخه، که به معنی بیخ بر کردن شاخه از انتهای تحتانی است و به منظور کاهش تراکم شاخه های داخل تاج درخت انجام می شود. این نوع هرس باعث تسهیل نفوذ نور خورشید و جلوگیری از ایجاد سایه در درخت شده و رشد شاخه های مثمر مرکزی را تسریع کرده و باعث افزایش تولید میوه می شود.

نسبت درختان نر به ماده

با توجه به تحقیقات انجام شده نسبت ۱ به ۹، یعنی یک درخت نر بین ۹ درخت ماده برای اینکه تلقیح خوبی صورت گیرد مناسب است. برای اطمینان بیشتر از وجود دانه گرده به میزان کافی در زمان گلدی، در هر منطقه در جهت عمود به بادهای غالب، یک ردیف از ارقام زودگلده، متوسط گلده و دیرگلده پیوند می زنند تا هم پوشانی با ارقام ماده موجود ایجاد شود.

گموز

علائم بیماری در باغ متنوع و به صورت سبزخشک شدن درختان، کاهش پوشش برگی و زرد و قهوه ای شده برگ هاست. تغییر رنگ و زردی برگ ها از انتهای برگ شروع شده و پس از مدتی تمام سطح برگ را فرا گرفته و باعث بدشکل شدن و ریزش برگ ها می گردد که در نهایت با پیشرفت بیماری، قارچ عامل بیماری باعث خشک شدن درخت می گردد.

اقدامات کنترلی: حذف و ریشه کنی درخت آلوده و خاک اطراف ریشه از باغ، ضدعفونی محل درخت آلوده با آفتاب دهی و کود دامی، دور نگهداشتن آب از طوقه درخت، رعایت فواصل کشت، استفاده از نهال سالم و مطمئن، استفاده از قارچکش های سیستمیک و حفاظتی در محل طوقه و ریشه، استفاده از قارچکش های شیمیایی نظیر بردو یا اکسی کلرور مس در درختان جوان موثر است.

